

Matouš 26:45-46 ⁴⁵Tehdy přišel ke [svým] učedníkům a řekl jim: “Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se ta hodina a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků. ⁴⁶Vstávejte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mne zrazuje.”

DA – Touha věků 694.2 Světlo obklopující Spasitele spící učedníky probudilo. Zahlédli anděla, jak se sklání nad modlícím se Mistrem. Viděli, jak zvedá Spasitelovu hlavu a ukazuje k nebi. Slyšeli jeho hlas, kterým Krista utěšoval a povzbuzoval. Zněl jako nádherná hudba. Připomněli si, co prožili na hoře proměnění. Vzpomněli si na slávu, která obklopila Ježíše v chrámu, i na Boží hlas, jenž promluvil z oblaku. Stejná sláva se zjevila i nyní a učedníci se o svého Mistra již nebáli. Byl v Boží péči a na Boží pokyn Jej přišel chránit mocný anděl. Unavené učedníky opět přemohl podivný útlum, a když k nim Ježíš přišel, spali. (srv. TV 442.4)

DA – Touha věků 694.3 Pohlédl na ně plný zármutku a řekl: **Matouš 26,45** “Ještě spíte a odpočíváte? Hle, přiblížila se ta hodina, a Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.” (srv. TV 442.5)

DA – Touha věků 694.4 Když k nim mluvil, slyšel již kroky zástupu, který Jej hledal, a dodal: **Matouš 26,46** “Vstávejte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mne zrazuje.” (srv. TV 442.6)

DA – Touha věků 694.5 Když Ježíš vyšel vstříc svému zrádci, v Jeho tváři už nebyla ani stopa po předcházejícím zápasu. Postavil se před učedníky a zeptal se zástupu: **Jan 18,4.5** ⁴... “Koho hledáte?” ⁵Odpověděli mu: “Ježíše Nazaretského.” [Ježíš] jim řekl: “Já jsem.” Vtom se mezi dav a Ježíše postavil anděl, který před chvílí Spasitele povzbuzoval. Ježíšovu tvář ozařovalo nebeské světlo a sestoupil na Něho stín ve tvaru holubice. Vražedný zástup nemohl v přítomnosti nebeské slávy vydržet ani chvíli. Lidé ohromeně ustoupili. Kněží, starší, vojáci a dokonce i Jidáš padli na zem jako mrtví. (srv. TV 442.7)

DA – Touha věků 694.6 Anděl se vzdálil a světlo se rozplynulo. Ježíš měl možnost uprchnout, ale zůstal. Byl klidný a vyrovnaný. Stál oslavený uprostřed zatvrzelého davu, který Mu nyní bezmocně ležel u nohou. Učedníky se zmocnila bázeň a v úžasu mlčky hleděli na svého Mistra. (srv. TV 443.1)

DA – Touha věků 695.1 Situace se však rychle změnila. Zástup se dal do pohybu. Římští vojáci, kněží a Jidáš Ježíše obstoupili. Jako by se styděli za svoji slabost a báli se, že jim snad nějak unikne. Spasitel se jich znovu zeptal: “Koho hledáte?” Měli mnoho důkazů, že ten, kdo před nimi stojí, je Boží Syn, ale nechtěli se nechat přesvědčit. Na otázku: **Jan 18,7.8** “Koho hledáte?” znovu odpověděli: “Ježíše Nazaretského.” Spasitel k nim promluvil: “Řekl jsem vám, že jsem to já. Hledáte-li mne, nechte tyto lidi odejít,” a ukázal na učedníky. Věděl, jak slabá je jejich víra, a chtěl je ochránit před pokušením a zkouškou. Byl připraven za ně obětovat svůj život. (srv. TV 443.2)

DA – Touha věků 695.2 Zrádce Jidáš na úlohu, kterou měl sehrát, nezapomněl. Když přišli do zahrady, šel v čele davu. Nejvyšší kněz kráčel těsně za ním. S Ježíšovými pronásledovateli si předem domluvil znamení: **Matouš 26,48** “Je to ten, kterého políbím; toho se zmocněte.” Když však přistoupil k Ježíši, tvářil se, jako by s nimi neměl nic společného. Podal Mu ruku jako starý dobrý přítel a řekl: **Matouš 26,49** “Bud' zdrav, Mistře.” Opakovaně Jej políbil a předstíral lítost, jako by s Ním cítil v Jeho nebezpečí. (srv. TV 443.3)

DA – Touha věků 696.1 Ježíš mu odpověděl: **Matouš 26,50** “Příteli, proč jsi přišel?” Potom chvějícím se hlasem smutně dodal: **Lukáš 22,48** “Jidáš, polibkem zrazuješ Syna člověka?” Tato výzva měla probudit zrádcovo svědomí a dotknout se jeho zatvrzelého srdce. Jidáš však již v sobě neměl ani kousek cti, věrnosti či lidského citu. Stál odvážně a vzdorovitě a nehodlal ustoupit. Vydal se satanovi a neměl sílu mu čelit. Ježíš se zrádcovu políbení nebránil. (srv. TV 443.4)

DA – Touha věků 696.2 Když dav viděl, jak se Jidáš dotýká Ježíše, který tam ještě před chvílí stál v nebeské slávě, dodal si odvahy. Chopili se Krista a chtěli Mu svázat ruce, ty drahocenné ruce, které nikdy nekonaly nic jiného než dobro. (srv. TV 443.5)

Matouš 26:51-54 ⁵¹A hle, jeden z těch, kteří byli s Ježíšem, natáhl ruku, vytasil meč, udeřil veleknězova otroka a uťal mu ucho. ⁵²Tedy mu Ježíš řekl: “Vrať svůj meč na místo. Neboť všichni, kdo se chápou meče, mečem zahynou. ⁵³Či myslíš, že nemohu poprosit svého Otce, a on mi hned pošle víc než dvanáct legií andělů? ⁵⁴Jak by se však naplnila Písma, že se tak musí stát?”

DA – Touha věků 696.4 Židovští vůdci se účastnili pronásledování Ježíše a nezabránila jim v tom ani důstojnost jejich úřadu. Zatčení Krista bylo příliš významné na to, aby jej svěřili svým podřízeným. Lstiví kněží a starší se přidali k chrámové stráži a k zástupu, který se vydal s Jidášem do Getsemane. Přední mužové se připojili k senzacechtivému davu vyzbrojenému nejrůznějším náčiním, jako by šli pronásledovat divou zvěř. (srv. TV 444.1)

DA – Touha věků 697.1 Kristus se obrátil ke kněžím a starším a zkoumavě na ně pohlédl. Na Jeho ostrá slova jistě do smrti nezapomněli. Se vši důstojností jim řekl: Vyšli jste na Mě jako na zloděje a lupiče s meči a holemi. Každý den jsem učil v chrámě. Mohli jste se Mě zmocnit, ale nevztáhli jste na Mě ruce. Noc je pro váš čin příhodnější. **Lukáš 22,53** “Ale toto je vaše hodina a vláda temnoty.” (srv. TV 444.2)

DA – Touha věků 697.2 Když učedníci viděli, že se Ježíš nechal spoutat, zhrozili se. Uráželo je, že nechá sebe i je tak ponižovat. Nedokázali pochopit Jeho postoj a měli Mu za zlé, že se podvolil davu. Byli rozhořčení a zmocnil se jich strach. Petr navrhl, aby zachránili alespoň sami sebe. **Matouš 26,56** “A v té chvíli ho všichni učedníci opustili a utekli.” Kristus však tento útěk předpověděl: **Jan 16,32** “Hle, přichází hodina, a již přišla, kdy budete rozptýleni každý do svých domovů a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou.” (srv. TV 444.3)